

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956847916960/facsimile.pdf (tilgået 21. oktober 2021)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

alt *paabyder* Undervisning paa Dansk, kunde de andre Partier ikke tiltræde. I den Indstilling, som det nuværende Lagtingsflertal har indgivet, foreslaas det *ikke*, at Færøsk skal autoriseres som Undervisningssprog, men blot, at alle Bestemmelser om Undervisningssproget udgaar. Lærerne vil da være frit stillet og kan i hver enkelt Situation tale det Sprog, som falder naturligt — saaledes f. Eks. i Dansktimeerne Dansk.

Da det nuværende Lagting gik i Gang med sit Arbejde, raadede der paa Færøerne de lyseste Forhaabninger om, at man nu endelig vilde kunne faa et godt Samarbejde i Gang med Regering og Administration. Inden for Selvstyrepartiet var yngre, absolut forsonligt indstillede Mænd kommet i Forgrunden, samtidig med at *Socialdemokratiet* havde vokset sig stærkt. Tilsammen dannede de to Grupper et solidt Flertal, og de kunde paa en Række Punkter mødes i Forstaaelse. Nu viser det sig, at Administrationen — ikke blot i Sprog-sagen, men ogsaa i mange andre Spørgsmaal — foretrækker at henholde sig til Mindretallet, et Mindretal, der kun udgør $\frac{1}{3}$ af Lagtinget. At dette volder Skuffelse og skaber en uheldig Modsætning mellem Dansk og Færøsk, er desværre kun alt for selvfølgeligt.

Paa Baggrund heraf maa den Henvendelse ses, som *Den færøske Studenterforening* har rettet til Undervisningsministeren og den danske Offentlighed. Tonen er skarp, men Studenterne skriver dog intet, som sagligt kan tilbagevises. I Danmark har jeg endnu ikke set Sagen kommenteret, men Samhandsbladet *Dimmalætting* har betegnet Studenterne som „et Antal højrostedede Færinger, som af blindt Had til Danmark og alt Dansk søger at snigløbe alt, hvad der er fælles for Danmark og Færingerne“. (Gengivet i Berl. Tid. 11. Nov.).

Det er min ganske bestemte Opfattelse, at Studenterne ved deres meget aabenhjertige Henvendelse har gjort Danmark en langt større Tjeneste og har handlet langt mere i Overensstemmelse med dansk Aand, end *Dimmalætting* med sin fanatiske og usande Artikel, der ikke kan faa nogen som helst anden Virkning end at forgifte For-